

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis
Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum
Spirituale**

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. I. Vnio mystica cum Deo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

CAPUT XI.

*Semper anhelandum ad mysticam
unionem cum DEO.*

§. I. VNIO MYSTICA CVM DEO.

1. *Quomodo fiat in anima devota.*
2. *Quomodo in hac unione anima seipsam & omnia creata perdat, & Deum sine imaginibus contempletur.*
3. *Pauci ad eam pertinent, & ij debent cautissime ambulare, & vigilanter sese exercere in omni bono opere contra fraudes diaboli.*

§. II. Est enim VNIO quædam FALSA, quam aliqui ut unionem cum Deo amplectantur.

1. *Nimirum otiosa quies animi, in iis qui negligunt & despiciunt exercitia virtutum, quo ipso conuincuntur, non esse veri contemplatores; sed misere decepti & seducti.*
2. *Quare ij soli debent ad veram unionem aspirare, quos Deus ed vocat, vel ratione statui contemplatiui, vel per prudentes directores.*

§. III. REVELATIONES seu VISIONES.

1. *Non sunt optande nec petende.*
2. *Quomodo vera visiones discernantur à falsis & diabolicis illusionibus.*
3. *Humiles anime per falsas iuusiones non facile seducuntur.*

§. I. VNIO MYSTICA CVM DEO.

MAGNA res, magnaprorfus res est, tempore hujus exilii Deo per mysticam nudamque unionem in divino lumine copulari. Fit autem hoc, quando munda, humilis, & resignata anima ardenti charitate succensa, supra seipsam Dei gratia evehitur, & ad ingentem divinæ lucis claritatem, menti affulgentem, amittit omnem considerationem atque distinctionem rerum, deponitque imagines etiam excellentissimas, actota amore liquefacta, & velut ad nihilum redacta, defluit in DEUM. Tunc enim sine medio

Unio mystica quomodo celebretur in anima devota.

con-

gnationem, assensum præbuit, dicens Angelo incarnationem Filii Dei sibi annuntiasti, *Ecce ancilla Domini fiat mihi secundum verbum tuum*: Spiritus sanctus in illam descendit, & in momento ipse cum Patre & Filio formavit, ex purissimo ejusdem sacræ Virginis sanguine, corpusculum humanum, membris omnibus absolutum atque perfectum: creavit eodem momento animam rationalem, quam eo ipso temporis puncto univit illi corpusculo. Aliorum infantium corpora non repente, sed paulatim formantur in membra; quæ ubi jam in utero materno perfecta sunt, Deus animam in momento creat, creandoque infundit corpori. Sicut diximus, humanitas Christi via & janua est, qua ad Divinitatem pertingitur: nec aliquis ad sublimioris contemplationis quietem divinamque unionem tutò adspirat, nisi virtutes Christi sanctissimas diligenter imitari, & amabilem humanitatis & ejus imaginem animæ suæ per devotam meditationem imprimere conetur.

† Audiant hoc Mystici, qui omnes imagines à contemplatione mystica excludunt. De qua re, & de nonnullis Theologiæ mysticæ locutionibus mysteriosis ad normam Theologiæ Scholasticæ revocatis & explicatis, quales crebrò in Blosiana doct. ina occurrunt, & videre licet cap. xi. proxime sequenti, magnopere suadendum est, ut pius & solida veritatis amans Lector adire velit R. P. Maximilianum Sanctæum, toto quidem libro Theologiæ mysticæ, sed maxime in quinque Exercitationibus de Contemplatione, ut vocat, pura.

SPICU-
LUM SPI-
RITUA-
LE.

conjungitur DEO, & efficitur unus spiritus cum eo, atque in illū transformatur transmutaturque, sicut ferrum in igne positū transformatur in ignem, non desinens esse ferrum. Fit unum cum DEO, non tamen ita ut sit ejusdem substantiæ & naturæ cum Deo. Qui-escit hic anima, cessatque à propria actione: & oprabilem Dei operationem dulciter sustinens, pace gaudioque ineffabili abundat. Tantum gustum hic percipit, ut ei cælum, terra, & quæcunque in illis sunt, præ consolationis magnitudine colliquefcere, atque in nihilum redigi posse videantur. Ipsa quippe supra naturalium virium suarum operationem sublevata, pervenit ad silentem & tranquillam essentiam suam; ubi unitas simplicitasque est, & ubi Deus habitat: jamque æterna Veritate reperta, inexhaustas opes possidet. Felix planè illa anima, quæ supra omnia creata, supraque propriam actionem evecta, in vi memorativa nudatur omnibus imaginibus, & meram puritatem sentit: in vi intellectiva percipit præfulgidas illuminationes Solis justitiæ, & divinam veritatem cognoscit: in vi autem amativa sentit æstum quendam quieti amoris, sive contactum Spiritus sancti, tanquam fontem vivum rivulis æternæ suavitatis manantem, atque ita ad excellentem cum DEO unionem introducit. *a*

a R. P. F. Thomas à Iesu in via & vita my-

stica dux & magister à Deo ductus, & doctus libro 4. divinæ seu à DEO infusæ Orationis capp. 2. & 9. texens catenam ab Apostolis per antiquos Patres, omnium Doctorum qui de unione mystica, fructiva, & supernaturali scripserunt, ad extremum citat & laudat D. HLudovicum Blosium, & ea documenta recenset quæ hoc loco traduntur, & quæ in Institutione spirituali cap. 12. & alibi sanctorum Patrum dictis consonantia.

Igitur anima vastissimam Divinitatis solitudinem ingressa, feliciter se perdit: & lucidissimæ caliginis claritate illustrata, præ cognitione fit quasi sine cognitione, atque in sapienti quadam ignorantia constituitur. Quæ licet nesciat quid sit DEUS, qui nuda charitate unita est, licet non videat Deum sicuti est in gloria sua, experimento tamen dilcit, illum infinitè transcendere omnia sensibilia, & quidquid de Deo scribi, dici, vel humano intellectu apprehendi potest. Sentit longè aliud esse, sine imaginibus in Deū excedere, quàm in nobilibus aut diuinis imaginibus atque similitudinibus Deum intueri. Denique per intimum amoris complexum contactumque melius Deum cognoscit, quàm exteriores oculi visibilem solem cognoscant. Hujusmodi anima optimè scit quid sit vera contemplatio: nam nam aspectus ejus in regionem ineffabilis lucis directus, ibique defixus, feliciter cernit quàm angusta & exigua, ac pænè nihil sit omnis creatura, comparata celsissimo atque intermino Deo. *b*

b Hic etiam atque etiam monendus & obsecrandus est mysticæ hujus unionis candidatus, ut pro sana intelligentia, & tuta praxi Institutionum istarum Blosianarum, velit

Sæcu-
lum SPI-
RITUA-
lis.

velit consulere R. P. Maximilianum Sandaui, Theologiae mysticæ seu Contemplationis divinæ Religiosorum à calumniis vindicatae commentatione 6. quæ agit de Unione Mystica per Exercitationes triginta, quibus ad momenta Theologica expendit, citatis sententiis S. Augustini, S. Bernardi, & aliorum sanctorum Patrum, item D. Thomæ, R. P. Francisci Saarefii, & aliorum Theologiae Doctorum, quidquid hic & alibi tradit Blosius de unione nuda & sine medio, de transformatione in Deum; de cessatione operationis potentiarum animæ, de sensibus & sensatione interna mystica, de silentio & quiete essentia, de nuditate ab imaginibus ac imaginationibus, de solitudine, de caligine de aliis atq; aliis ad eandem mysticâ scientiam spectantibus; quæ subtilissimè & solidissimè aliis etiam toto illo libro commentationibus enucleantur.

3.
Non om-
nes DEI
servi
mysticam
illam u-
nionem
attingunt.
& dan-
tur bona
consilia
quæ qui
eam at-
tingunt.

Sed non omnes servi DEI in hoc sæculo ita rapiuntur supra seipos, non omnes ita pertinent ad occultum, simplicem, nudumque & Deiformem animæ fundum, non omnes admittuntur ad mysticam illam præcellamque cum DEO unionem, ad quam nullus proprio conatu aut labore pervenire potest, nisi speciali gratia DEI adjuvetur. Qui autem illuc admittuntur, debent, præclara illa Dei operatione in ipsis cessante, mox resumere propriam actionem, & sanctas imagines, bonaque opera atque exercitia: debent humiles manere, & in proficiendi desiderio persistere, sicque se gerere quasi nunc primum melius vivere cepissent. Neque enim durante hac vita tam altè vel profundè in DEUM ingrediuntur, quin quolibet momento sublimius profundiusque in illum ingredi queant: & aliquid in

eis semper refidebit, quod nondum satis mortificatum sit. Estò, non amplius moveantur isti mortalium creaturarum aspectu; adhuc tamen necesse est ut vigilent, & seipos ad mortem usque diligenter observent. Certè Rex David vir secundum cor Dei, qui in adolescentia pascens ovium greges, gratiam eximia contemplationis acceperat, hic ipse post propheticas mirasque illuminationes (ei enim incerta & occulta sapientiæ suæ DEUS manifestaverat) post crebras divinæ dulcedinis degustationes, post mysticas transformationes, & amorosos ardentisque in DEUM excessus, jam senex in gravissima scelera prolapsus est, nempe in adulterium & homicidium.

§. II. FALSÆ UNIONIS PERICULUM.

Nonnulli perfectionem stolidè in hoc constituunt, ut ipsi quieti ac liberi intellectum suum ab imaginibus expedire, seseque cum otiosa & nuda sensualitate intra seipos recipere possint: negligentes interim DEI amorem, & quælibet pia opera atque exercitia. Qui quidem falsæ quietis sectatores, cum seipos impurissimè quærant, & in seipsis potius quàm in Deo delectentur: misera diaboli mancipia sunt. Legitimi verò contemplatores supernaturalisque quietis cultores, ita mentis nuditatem & sanctum

Falsa u-
nio &
quies, pe-
riculosa
& otiosa.

Peri-
culo-
sus, im-
plato-
res, opera
bona non
deserunt,
sed ex o-

M m otium